

Flere møteplasser
for ungdom

SIDE 4

Kunne førstehjelp:
Anja reddet et liv

SIDE 24

Jemen, fra krise til katastrofe

**HAMADIS (1,5 ÅR)
DESPERATE BEHOV
FOR HJELP**

Det er mye som kan gå i arv

Litt for store ører, små grønne øyne, interessen for friluftsliv, evnen til å lese tjukke bøker, talentet for ballspill, godt brukte legoklosser, en sykkel med riper i lakken, problemer med å stave lange ord, forholdet til rus, bekymringer, et kosedyr å trøste seg med, noen som ser deg når den som skulle gjort det ikke gjør det.

En liten gave i ditt testamente hjelper de som ikke har fått den beste starten i livet. Arven fra deg kan være den beste gaven noen får. Å skrive et testamente er et bevisst valg. Bestill en brosjyre om hvordan du kan skrive ditt testamente ved å sende en e-post til arv@redcross.no, eller ring oss på telefon 22 05 42 20, så sender vi den til deg i posten.

Ønsker du å tilgodese dine hjertesaker i testamentet ditt?

Har du spørsmål rundt opprettelse av testamente? Lurer du på hvem som kan arve deg, eller hvordan et testamente skal se ut? Hvordan går du frem dersom du ønsker å gi deler av arven til veldedige formål?

Senioradvokat Jacob Winderen Lindegaard i Kvale Advokatfirma DA informerer om arvereglene og viser på en enkel og forståelig måte hvordan man kan opprette et testamente. Organisasjonene som inviterer vil også være til stede for spørsmål, og stiller med egne jurister som kan bistå videre.

Onsdag 13. september kl. 13.00-15.00 eller kl.18.00-20.00. Oslo Kongressenter i Youngs gate 11.

Arrangementet er gratis, men krever påmelding. Enkel servering.

Påmelding: arv@redcross.no eller ring på telefon 22 05 42 20 (09.00-15.00).
Velkommen.

RØDE KORS-MAGASINET 02/2017 96. ÅRGANG

Utgiver: Røde Kors i Norge
President: Sven Møllekleiv
Generalsekretær: Bernt G. Apeland
Ansvarlig redaktør: Øistein Mjærum
Redaktør: Marianne Wellén
I redaksjonen: Geir Arne Bore, Olav A. Saltbones, Thea Rabe, Arild Blomkvist, Maria Korkunc,
Forsidefoto: Maria Korkunc
Redaksjonens adresse: Postboks 1
Grønland, 0133 Oslo
Tlf. 22 05 40 00. Faks 22 05 40 40
E-post: marwel@redcross.no
Design/layout: Nucleus AS, www.nucleus.no
Trykk: Artko as.

ISSN 1503-5786 (trykt utg.)
ISSN 1892-7971 (elektronisk utg.)

**ADRESSEENDRINGER ELLER ANDRE
HENVENDELSER: KONTAKT VÅRT
KUNDESENTER PÅ WWW.RODEKORS.NO**

Innhold:

DE UNGE TRENGER MØTEPLASSER	4
VANSKELIG Å VÆRE UNG OG ALENE I NORGE	8
KORS PÅ HALSEN	10
KOLERA HERJER JEMEN	11
FERIE FOR ALLE	14
INTERVJUET: MAWRA MAHMOOD	16
RØDE KORS I VERDEN	19
FØRT SAMAN ATT I JØLSTER	20
ANJA REDDET EN MANNS LIV	24
TØR DU REDDE ET LIV?	26
ILDSJELEN	28
NÆRINGSLIVET TAR ANSVAR	30

En sommer med store kontraster

Sommeren står for døren og for de fleste av oss står opplevelsene i kø: Sol og sjø, familie og venner. Men for mange er ferien en tid fylt med vonde følelser. Mange familier har ikke råd til ferie. Barna går glipp av de fine opplevelsene og må dikte dem opp når de møter klassekameratene igjen til høsten.

Derfor er jeg glad for at Røde Kors sitt tilbud Ferie for alle er et gratis ferietilbud til disse familiene. Alle skal ha mulighet til å skape gode sommerminner å se tilbake på når høsten kommer. Takk til alle frivillige som er med å arrangere disse gode ferieoppholdene! Ferie for alle er et viktig pustehull for mange.

Sommeren vi går inn i byr også på et stort alvor. For millioner av barn i land som preges av tørke og konflikt, er situasjonen prekær. I Jemen, Somalia, Sør-Sudan og Nigeria står 20 millioner av mennesker på randen av sultedøden. En massiv hjelpeinnsats er i gang. Røde Kors og Røde Halvmåne bidrar med mat, vann og helsehjelp til desperate familier i alle disse landene. Men, behovene er enorme og innsatsen må fortsette. Takk til alle som allerede har bidratt med støtte og innsats! For mange er det det som skal til for å overleve denne sommeren. Hvis situasjonen skulle forverre seg håper jeg at vi kan regne med deg igjen.

Takk for at du bryr deg og støtter Røde Kors!
God sommer!

Bernt G. Apeland,
generalsekretær i Røde Kors

Kaja og Jusef: DE UNGE TRENGER MØTEPLASSER

Kaja Trovåg og Jusef Saad forteller det samme som Røde Kors oppdaget over hele landet: Ungdom trenger felles møteplasser.

Tekst og foto: Marius Sunde Tvinnereim

FELLESKAP: For Kaja Trovåg (19) og Jusef Saad (19) i Trondheim er det biljard som gjelder når de er på Fellesverket. – Det er en sentrumsnær møteplass for ungdom. Du kommer akkurat som du er. Om du bare vil henge, så gjør du det. Du kommer alene, eller sammen med andre, sier Kaja.

TRONDHEIM

Fellesverket er Trondheim Røde Kors' aktivitetshus for ungdom i alderen 15–25 år. Hver onsdag kan ungdom føle seg hjemme, møtes og henge, lære og mestre – midt i Trondheim sentrum.

De to unge i Trondheim er noen av de mange som er blitt involvert «Fellesverkene» som Røde Kors nå etablerer i åtte norske byer for å gi ungdom et fellesskap uten krav og prestasjoner.

– Du kommer som du er

For Kaja Trovåg (19) var det ønsket om å gjøre noe annet enn å bare sitte hjemme som gjorde at hun meldte seg som frivillig på Fellesverket.

– Jeg er ny i byen og har derfor ikke så stort nettverk ennå. Fellesverket gir meg en mulighet til å treffe andre ungdommer. Jeg liker best å spille biljard, men det går også litt i kortspill, sier hun.

Trovåg opplever at Trondheim by mangler aktivitetstilbud for ungdom i sentrum. Det er akkurat det hun mener er Fellesverkets styrke.

– Det er en sentrumsnær møteplass for ungdom. Du kommer akkurat som du er. Om du bare vil henge, så gjør du det. Du kommer alene, eller sammen med andre, sier hun.

Jusef Saad (19) bruker også Fellesverket for å komme i kontakt med andre ungdommer. Han synes også at den korte avstanden fra skolen gjør det enklere å benytte seg av aktivitetshuset.

– Avstanden gjør at det går fort å komme

POPULÆRT STED: Aktivitetsleder Omar Ghafoorzai (21) og frivillige Henriette Hansen (19) i Trondheim Røde Kors er godt fornøyd med suksessen Fellesverket opplever i Trondheim. De mener at det er alle de engasjerte ungdommene som er årsaken til at Fellesverket er så populært.

SAMARBEID: Fellesverket i Trondheim er en viktig inspirasjonskilde når Georgia Røde Kors skal etablere sosiale møteplasser for ungdom. Her er Ketil Meipariani i high five med leder i Sør-Trøndelag Røde Kors Ungdom, Maren Langen Kjellmark (til v). Til høyre står Mariam Rosebishi, og i midten er Nia Burtikashvili, assisterende generalsekretær i Georgia Røde Kors.

seg hit etter skoletid. Jeg driver med fotball og parkour på fritiden, men på Fellesverket spiller jeg biljard. Her er det mange å spille med, sier Saad.

Av, med og for ungdom

På Fellesverket i Trondheim er det en egen sone for hending og mingling, samt en liten kafé. I tillegg er det en TV-stue, et studierom med leksehjelp og læringsrom med hobbyaktiviteter. Ungdommen kan også spille blant annet biljard, air hockey og playstation. Hele meningen med Fellesverket er at det skal være et ungdomstilbud av, med og for ungdom.

– Fellesverket i Trondheim er en suksess mye på grunn av at vi har så mange trivelige ungdommer som er med. Vår oppgave som frivillige er å passe på at alle som er med har det fint, forteller aktivitetsleder Omar Ghafoorzai (21) og Henriette Hansen (19).

– Jeg opplever det å være frivillig som sosialt, og jeg er ikke her bare for å være til stede for andre. Vi er en fin gjeng som står bak, og det er en veldig godt miljø, forteller Hansen. Ghafoorzai mener at suksessen også skyldes de mange tilbudene de har.

– Du kommer hit for å bare henge, spille tv-spill eller ta en runde med biljard eller air hockey. Her har vi også trådløst nett, du kan lade mobiltelefonen eller finne deg et sted å arbeide på. Det er langt mer å finne på her enn det er på gata, sier han. ▶

FAKTA OM UNGDOMS- SATSING PÅ FELLESVK

I februar 2016 ble det offentliggjort en generøs gave til Røde Kors på 25 millioner fra Joh. Johannson i anledning 150 års-jubileet deres. Gaven skulle gå til integrerings- og oppvekstaktiviteter for barn og unge i Norge, og 10 millioner ble øremerket aktivitetshus for unge i storbyene. Jubileumsgaven har gjort det mulig for Røde Kors å starte Fellesverkene flere nye steder i Norge.

IKEA Norge er en annen viktig støttespiller for Fellesverkene. I utviklingen av designguiden for Fellesverkene bidro IKEA Norge med viktige faglige innspill, og har gitt gode, konkrete råd til utforming og bruk av arealene. Gjennom langsiktige økonomisk støtte er IKEA Norge også en avgjørende samarbeidspartner for realiseringen av Fellesverkene.

«Fellesverket gir meg en mulighet til å treffe andre ungdommer.»

I løpet av 2017 skal Fellesverket være etablert på åtte ulike steder i Norge – Trondheim, Tønsberg, Porsgrunn, Sandvika, Oslo (Stovner), Bergen, Drammen og Ålesund. Navnet «Fellesverket» er lånt fra Røde Kors i Danmark, og tanken bak navnet er at Røde Kors sammen med ungdommene selv finner en felles agenda for aktiviteter, og ungdommene som besøker Fellesverket opplever et fellesskap og skaper noe sammen.

Åpent for alle

Tekst og foto: Annette Fischer

NASJONALT

BERGEN

I Bergen er man i innspurten før Fellesverket er klart til åpning. Kun praktiske detaljer gjenstår før et fire etasjers ekte Bergenshus skal fylles med ungdom og aktivitet. Lokasjonen er perfekt – midt i sentrum med Bergen Kino som nærmeste nabo.

Per Henrik Hanssen, prosjektansvarlig Fellesverket i Bergen:

– Dette skal være et sted å være. Det er åpent for alle. I tillegg til å være en åpen møteplass for ungdom vil vi også være et sted hvor man kan engasjere seg, få hjelp til lekser eller delta i aktivitet. Vi vil ha et bredt aktivitetstilbud hvor alt er gratis. Bergen Kommune har selv uttrykt at de ser et behov for et slikt ungdomshus i Bergen. For kommunen vil det bli dyrt å drifte et slikt hus. Med frivilligheten kan vi drive det kostnadseffektivt. Samtidig har frivilligheten en egenverdi. Det skaper tillit at de trygge voksenpersonene er der frivillig. Det tillitsbåndet er utrolig viktig. Aktiviteten Gatemebling vil også få en sentral rolle på huset. De er eksperter på den målgruppen, de snakker ungdommens språk og er en ressurs når det gjelder konflikthåndtering. Vi ser utrolig frem til åpningen! Nå lager vi rammene for det Fellesverket skal være, så er det opp til ungdommen å skape det huset de ønsker og har behov for.

Camilla Folkestad Skjærdal, leder for Bergen Røde Kors Ungdom:

– For oss er det utrolig kjekt å få et hus som er tilpasset ungdomsaktivitet. Tidligere har vi brukt lokaler som er ment for alle, da er det vanskeligere å få ungdom til å føle seg hjemme. Vi vil skape et varmt sted hvor det er lav terskel for ungdom å komme innom. Fellesverket vil gi oss en ny giv og en ny arena for rekruttering. Vi vil bygge bro fra den åpne sosiale møteplassen til Røde Kors Ungdom sine aktiviteter. Kanskje kan vi få engasjert personer som ellers ikke ville tatt direkte kontakt med Røde Kors Ungdom. På Fellesverket har vi et naturlig utgangspunkt for våre arrangementer, informasjonskampanjer og innsamlingsaksjoner. Jeg er sikker på at ungdomsarbeidet vårt vil blomstre med det nye huset på plass!

«Vi vil ha et bredt aktivitetstilbud hvor alt er gratis.»

OSLO

– Et skikkelig bra sted!

Tekst: Therese Alne Bolin / Foto: Mehrnaz Bozorgi

Hvor lenge har du vært i Norge?

Jeg kom til Norge da jeg var syv år, da begynte jeg i 2.klasse.

Kom du alene?

Jeg kom med mine søsken. Det var familie-gjenforening, min mor var her allerede.

Hvor lenge har du vært her på ressurscenteret på Mortensrud?

Jeg begynte her da jeg gikk i 8. klasse og gikk her fram til 1. på videregående.

Hvorfor begynte du å være her i utgangspunktet?

Jeg likte å gå på leksehjelpen her. Det var flere voksne som kunne hjelpe meg og det var bra. Det var blant annet en mann her som kunne arabisk og kunne lære meg. Det var veldig bra. Så var det både et sted jeg

hvor jeg kunne få hjelp lekser og hvor jeg kunne slappe av hvis jeg ville det. Første gangen jeg var her kom jeg med kompisene mine, men etter hvert så kom jeg også alene.

Hadde du venner her før du begynte?

Ja, for før jeg flyttet hit så bodde vi på Bjørndal og da var jeg her og ble kjent med noen. Det var greit, for da vi da flyttet hit senere, så kjente jeg flere her.

Har du fått venner her?

Ja, det har jeg. Både venner på min egen alder og yngre og eldre.

Hva har det betydd for deg å ha et sted som dette å gå til?

Det har vært veldig bra. Jeg synes sånne ressurscenter som dette er veldig viktige. Sånn at man har et sted å gå til hvis man

trenger hjelp eller hvis man har det vanskelig hjemme. Her har det vært mange voksne som er veldig hyggelige å prate med og som har hjulpet meg til å få bra karakterer.

Er det flere i familien som er her?

Nei, ikke nå. Søsteren min pleide å gå på leksehjelpe her, men ikke nå lenger. Jeg har sagt til lillebroren min, som er ni år, at han må benytte seg av det hvis det kommer et sånt sted på Haugenstua, der vi bor nå. Det er ikke noe sånt der i dag. Jeg synes det er så viktig å sørge for at sånne sentre som dette finnes. Jeg er med i Søndre Nordstrand Ungdomsråd og vi får blant annet midler som vi skal dele ut til steder som dette. Dessverre opplever vi at vi ikke kan støtte alle de som søker om støtte til sånne tiltak, og det synes jeg er veldig synd. •

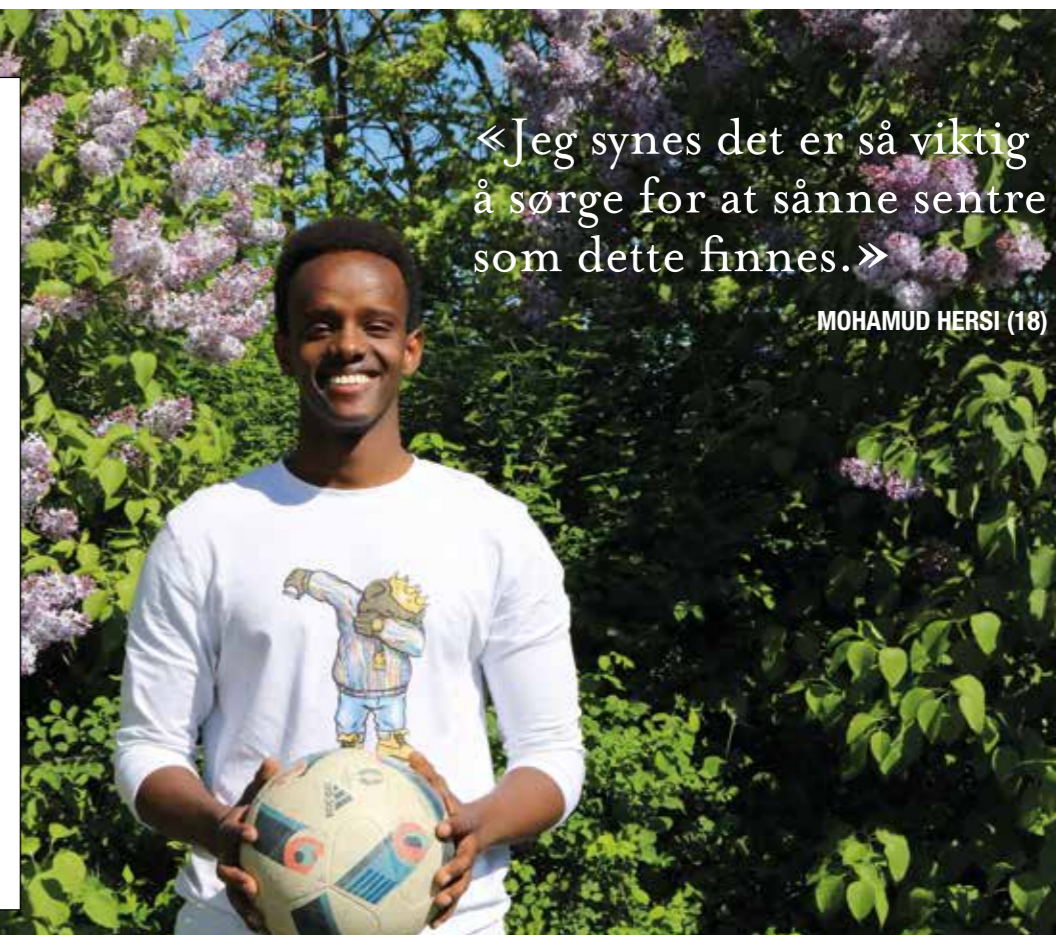

MORTENSRUD RØDE KORS RESSURSSENTER I OSLO

Mortensrud Røde Kors ressurs-senter er åpent for alle fra 13 til og med 25 år. Senteret skal være en åpen og inkluderende møteplass hvor ungdom kan spille biljard, bordtennis, Playstation eller andre spill, få leksehjelpe og lære om konflikt-håndtering gjennom Gatemebling. Man kan også høre på musikk, se film eller bare være sammen med nye og gamle venner. Det er frivillige som tilrettelegger for disse aktivitetene. Senteret er åpent tirsdag, onsdag og torsdag kl. 15.00 – 21.00.

«Jeg synes det er så viktig å sørge for at sånne sentre som dette finnes.»

MOHAMUD HERSI (18)

– Vanskelig å være ung og alene i Norge

Mohammed Khaled mistet foreldrene og en bror i Afghanistan. Nå ønsker 17-åringen å bli helsefagarbeider og å få norske venner.

Tekst og foto: **Marius Sunde Tvinnereim**

Det forteller Mohammed Khaled (17). Han kom til Norge som enslig mindreårig asylsøker som 15-åring, etter en over 2 måneder lang og ensom flukt fra krigen i Afghanistan. I Norge prøver han å leve som ungdommer flest. Han trener, henger med venner og er på sosiale medier. Men det han mest av alt kunne tenke seg er å være mer med norske ungdommer.

– Trenger nære relasjoner

Til tross for at han nå har bodd i Norge i 2 år og lært seg norsk, har han ikke én eneste norsk venn. Det går ut over språk og god integrering, sier Mohammed.

– På skolen min (EVO – enhet for voksenopplæring) er det ingen norske ungdommer å snakke med. Vi elever prøver å prate norsk sammen, men noen ganger blir det til at vi snakker sammen på våre ulike morsmål. Det er ofte enklere.

Mohammed mener at det burde vært lagt opp til felles aktiviteter slik at elever med flyktningbakgrunn får mulighet til å møte norske ungdommer de kan prate norsk med. Aller helst skulle han ønsket at skolene lå nærmere hverandre, sånn at friminuttene bidro til møteplasser mellom elevene.

– Språk kan bare øves på ved å prate sammen, og det får vi ikke muligheten til, sier Mohammed.

Mohammeds ønske om å ha mer kontakt med norske ungdommer er noe svært mange flyktningungdommer opplever, forteller Irmelin Kjelaas, NTNU-forsker og medlem i Trondheim Røde Kors' arbeidsgruppe for

enslige mindreårige. Hun har forsket mye på enslige mindreåriges møte med Norge, og har intervjuet mange ungdommer.

Hun forteller at mange av de enslige mindreårige selv beskriver ensomhet, savn etter familie, venner og nettverk, og en opplevelse av utenforskap, som de største utfordringene i livet sitt i Norge.

– Mange flyktningungdommer sier at det er vanskelig å få innpass hos de norske ungdommene. Da kan de fort oppleve utenforskap til det norske samfunnet. Nære relasjoner er kjempeviktig for integreringen, sammen med ulike tiltak og aktiviteter. Nære relasjoner er grunnleggende viktig for alle mennesker, og selvfølgelig viktig for ungdommer i en sårbar situasjon, sier Kjelaas.

– Som samfunn er vi for lite nysgjerrige på hvem disse ungdommene er. Vi er for lite interessert i å finne ut hvilken bakgrunn og kompetanse de har. Vi mister fort synet av individet, og vi ender opp med å plassere dem i bås, sier hun.

– Enslige mindreårige har de samme drømmene, håpene, ambisjonene og ønskene for sine liv, som det andre ungdommer har, sier forskeren.

– Må tenke på fremtiden

Mohammed ønsker ikke å fortelle så mye om hva han opplevde i Afghanistan. Både mamma, pappa og én av brødrene er døde. Det var den andre broren som hjalp ham ut av Afghanistan, etter at Mohammed ble rammet av en stor eksplosjon. Han bærer fortsatt arrene på kroppen. Broren og en

søster er alt han har igjen i Afghanistan, dersom de fortsatt lever.

– Jeg har opplevd mye som barn. Mye som fortsatt henger igjen. Bomber. Våpen. Krig og konflikt. Å være et barn, alene på flukt, er tungt. Både fysisk og psykisk, sier Mohammed.

Allikevel gjør han det han kan for å tenke på fremtiden. På de mulighetene han fikk da han flyktet fra krigen.

– Når du er på flukt prøver du å tenke mest på livet og fremtiden du har foran deg. At du kan bo i et fritt land. Et land med muligheter. Norge er et trygt land, og jeg får muligheten til å gå på skole og tenke på fremtiden, sier han.

I Afghanistan opplevde Mohammed et samfunn som begrenset mulighet til skole og utdanning. Derfor er han så opptatt av at skole og utdanning er det viktigste for norsk ungdom i dag.

– På skolen får du mulighet til å lære av andres erfaringer og kunnskap. Utdanning er viktig for samfunnet, og gir flere muligheter for ungdom i fremtiden. Det er viktig for demokratiet, sier Mohammed. Selv ønsker han å jobbe med å hjelpe andre mennesker.

– Jeg skal utdanne meg til helsefagarbeider. Jeg er veldig sosial, og elsker å prate. Norge er det nye hjemmet mitt nå, og det er et land jeg er blitt veldig glad i. Jeg har lyst til å gi noe tilbake til samfunnet som tok meg imot. •

SAVNER NORSKE VENNER: – Jeg velger å tenke på fremtiden. På alle mulighetene vi har i Norge, forteller Khaled. Han kom som enslig mindreårig til Norge i 2015. Siden har han lært seg norsk og går nå på skole. Han opplever at det kan være vanskelig å møte ungdommer fra Norge som han kan prate med. Derfor er det også vanskelig å bli god i norsk.

«Enslige mindreårige har de samme drømmene, håpene, ambisjonene og ønskene for sine liv, som andre ungdommer har.»

En familie i Norge

NYTT FAMILIEMEDLEM: Familien mener at de har et ansvar for å bidra til at enslige mindreårige føler seg velkommen i Norge. – Vi har ikke angret et sekund. Det er så mye fliring, synging og kos. Å være vennefamilie er bare positivt og beriker livet, sier John Christian, Rita Mari og Ane.

Vennefamilie er et tilbud gjennom Trondheim Røde Kors hvor enslige mindreårige flyktninger blir koblet med vennefamilier. Tanken er at vennefamilier skal bli støttespillere og gi nære relasjoner til ungdommer som ikke har pårørende i Norge.

For Angela Bikoumou (18) fra Kongo var det Røde Kors som ble inngangen til det norske samfunnet etter at hun kom til Norge som enslig mindreårig. John Christian Steensgaard, Rita Mari Hansen og datteren Ane Bermunde møtte Angela i desember 2015 på Røde Kors-huset i Trondheim. Siden har de vært en familie.

– Nå kaller jeg dem bare for familien min. Jeg har fått en norsk mamma, pappa og søster. Det er veldig godt å vite at du har noen som bryr seg om deg.

Kan man kurere ENSOMHET?

Tekst: Anders Kjus Skisland / Foto: Margrethe Myhrer

Spørsmålet kom fra en gutt på 15 år på forumet til Kors på halsen. Daglig snakker frivillige i Kors på halsen med barn om ensomhet, omtrent 40 % av henvendelsene handler om relasjoner. Det kan være relasjoner til foreldre, venner eller lærere. Barn føler seg ofte ikke forstått, og det er med på å styrke følelsen av ensomhet.

«Jeg har ingen venner egentlig lenger å har vel aldri hatt det, for jeg er ikke god nok.»

Å være en del av et sosialt nettverk, være sammen med venner og delta i aktiviteter kan virke beskyttende. Det kan bidra til at negative hendelser i barns hverdag oppleves mindre alvorlig. Deltagelse i slike fellesskap kan være med på å skape mestringsopplevelser og være en positiv faktor som bidrar til å styrke barns psykiske helse.

Ensomhet er en stor årsak til at barn og unge faller fra i skolen og senere i arbeidslivet. I aldersgruppen 16-30 år rapporterer nær tre av ti barn og unge at de føler seg litt, ganske, eller veldig plaget av ensomhet. Følelsen av ensomhet påvirker ikke bare vår psykiske helse negativt, men kan også være direkte skadelig for vår fysiske helse.

«Jeg presterer fortsatt. Jeg får gode karakterer på skolen, trener og er med venner. Likevel er det underliggende at hvis jeg forsvant ville ingen egentlig bry seg. Jeg er alene.»

Kors på halsen kan ikke kurere ensomhet, men kan bidra til å gjøre den litt enklere å holde ut. De frivillige lytter og støtter barna i samtale, og minner barna på at det finnes en utvei. Sammen finner de ut hva neste steg er.

Kors på halsen gir først og fremst barn og unge en nøytral arena hvor de kan fortelle sin historie. Erfaringen er at barna ønsker å snakke om ensomhet. De er flinke til å sette ord på sine opplevelser. Ensomheten blir mindre når den deles med noen.

Røde Kors har flere aktiviteter hvor barna blir sett og hørt. Gjennom lek, læring og samtaler skaper Røde Kors et pusterom i hverdagen, også for de som føler seg ensomme. Det kan hende vi ikke kan kurere ensomhet, men alle kan være den ene som ser barnet.

Tips gjerne barna om Kors på halsen. Kors på halsen holder åpent mandag til fredag fra kl. 16.00 – 22.00 gjennom hele sommeren.

FAKTA OM KORS PÅ HALSEN

Kors på halsen er et lavterskeltilbud og et godt supplement til det offentlige. Frivillige i Røde Kors, med grundig opplæring i samtalemetodikk, samt kontinuerlig oppfølging og veiledning, svarer på henvendelsene. Hos Kors på halsen forteller mange barn om det som er vanskelig for første gang. Vi ser og støtter barna, og gir dem styrke til å finne hjelp i egne miljø og nettverk.

- Røde Kors' nasjonale samtaletilbud siden 1984
- For alle opp til 18 år
- Gratis og anonymt
- På telefon, mail, chat og forum
- Telefon 800 333 21 og nettstedet www.korspahalsen.no
- Mandag til fredag kl. 14-22, hele året (Sommertid 16-22)
- Eget ungdomspanel og fagråd

Hva kan du gjøre?

- Ta barnet på alvor når det uttrykker ensomhet. Spør hva barnet mener og hvordan han/hun skulle ønske at det var. La barnet styre samtalen.
- Våg å spørre. Barna forteller ofte Kors på halsen at ingen spør om hvordan de har det. Det er ingen som sier at noen spør for mye.
- Fortell barnet hva du observerer, f.eks. hvis barnet er mye alene på rommet, eller er veldig stille sammen med venner. Dette kan være en fin innledning til en samtale.
- Du trenger ikke løse problemet. Barna har ofte gode løsninger selv, men trenger å få satt ord på dem, eller få mot til å prøve det de tror er riktig.

Jemen:

Lille Bayan kjemper for livet

Nyfødte Bayan er en av titusenvi som rammes av den dødelige sykdommen.

Tekst og foto: Maria Korkunc

To måneder gamle Bayan Abdullah ligger trygt i mamma Mishairs beskyttende armer. Brystet hennes hever og senker seg raskt, øynene åpner og lukker seg, som om den vevre jenta har et mareritt og ikke helt tør sovne igjen.

Det er tre dager siden Bayan fikk de første symptomene på kolera, den dødelige sykdommen som herjer Jemen for andre gang på et år. Feber, oppkast, diaré. Da moren skjønnte at det kunne stå om livet til hennes nyfødte, dro hun så fort hun kunne på kolera-klinikken på al-Sabeen-sykehuset i hovedstaden Sanaa.

– Hun har det mye bedre nå, takket være hjelpen hun har fått fra legene her, sier Mishair, som bekymret stryker datterens bitte lille hånd. Hånden er koblet til et langt rør, som fører saltvæske inn i den sterkt dehydrerte kroppen.

Unntakstilstand

Bayan og Mishair er langt ifra alene på kolera-klinikken. Flere titalls tusen har de siste ukene blitt smittet av den vannbårne sykdommen, mange har måttet bote ►

Vær med og redd liv.
Gi din støtte!

Send SULT til 2272 (250 kr)
eller VIPPS til 2272 (valgfri sum)

FAKTA OM KRISEN I JEMEN

- Væpnet konflikt siden 2011, i kombinasjon med fattigdom og tørke, har ført til enorme humanitære behov i det som allerede var Midtøstens fattigste land.
- Nesten 70% av befolkningen i Jemen er avhengige av humanitær hjelp for å overleve.
- Det er kritisk mangel på mat i Jemen. Allerede før denne konflikten importerte Jemen 90% av all mat. Nå er det blitt vanskeligere å dyrke mat, men også å frakte mat inn. Situasjonen er kritisk og prisen på maten som finnes skyter i været.
- Over halvparten av alle helsefasiliteter i landet (klinikker, sykehus etc.) er ute av drift. Det gjenværende helsetilbudet er overbelastet.
- Mindre enn 30% av medisinene det er behov for kommer inn i Jemen.
- I snitt dør 20 personer, kvinner, barn, menn, hver eneste dag, som følge av sår og sykdommer som er mulige å behandle.
- For andre gang på et år herjer kolera i Jemen. Flere titalls tusen er smittet.
- Røde Kors og Røde Halvmåne distribuerer nødhjelp, mat medisin, medisinsk utstyr, rent vann og gir befolkningen livreddende helsehjelp.

«Hun har det mye bedre nå, takket være hjelpen hun har fått fra legene her.»

med livet. Utbruddet er så alvorlig at helsemyndighetene i landet har erklært unntakstilstand.

På helseklinikken i Sanaa er alle sengene okkupert av unge som gamle. Slitne kroppar ligger tungt på de solgule madrassene under et rødblomstret telt, bekymrede pårørende ser til at de syke har det så behagelig de kan få det.

Mishair vet ikke hvordan datteren ble syk, hun er ikke syk selv. Kraftig regn, søppel som ikke lenger blir tømt og generelt dårligere hygieneprosedyrer får skylden for kolerautbruddet. Også den over to år lange konflikten, som har skapt vannmangel og et helsesystem på randen av kollaps, må ta på seg en stor del av ansvaret for det alvorlige utbruddet.

Informerer om kolera

En rødkledd frivillig fra Jemen Røde Halvmåne deler ut flygeblader med informasjon om sykdommen og forklarer hvordan man lett kan forhindre spredning. De pårørende leser og nikker, forstår så altfor godt hvor ille det kan gå hvis de ikke tar forholdsregler fremover.

Bayan gråter når legen undersøker henne. Moren holder den lille kroppen fast, så hun ikke skal vikle seg inn i plastslangene rundt seg. Legen konstaterer at hun trenger væske og hvile, mer kan han ikke gjøre for henne. Moren klammer seg til håpet om at datteren raskt blir frisk.

– Jeg er veldig redd for sykdommen, men jeg håper på det beste, sier hun, og vugger datteren rolig. •

Hanadi, 1,5 år.

Reisebrev fra Jemen: HANADIS SMERTEFULLE DAGER

Maria Korkunc er kommunikasjonsrådgiver i Norges Røde Kors

Krig. Sult. Kolera. Fattigdom.

Stikkordene som beskriver Jemen er dystre. Her jeg sitter i et godt beskyttet område av hovedstaden føles krigen langt unna. Jeg kan høre fuglene plystre når generatorene slutter å dure, det er varmt, støvete, og utenfor de høye murene jeg befinner meg bak er det liv. Masse liv. Gatene er fulle av mennesker, biler, støy. To gutter spiser oransje-rosa saftis på hjørnet av gaten, to syklende isbod-eiere manøvrerer seg sømløst forbi de tutende bilene.

Samtidig kjemper 1,5 år gamle Hanadi for livet på et sykehus ikke så langt unna. Hennes historie er også dystre. Hun ble skutt i ryggen av sin 7 år gamle bror. Han fant farens våpen hjemme, og så fant han avtrekkeren. Offeret ble lillesøsteren hans.

Høres ut som en tragisk våpenhistorie fra USA, ikke sant? Det kunne det absolutt vært, for det USA og Jemen har til felles, er nettopp det at begge landene topper listen for høyest våpentetthet per innbygger i verden. USA på førsteplass, Jemen på andreplass. Men der stopper også likhetene.

Da jeg møtte Hanadi hadde det gått 28 dager siden det som ikke skulle skje, skjedde. Helsesystemet i Jemen er på vei mot fullstendig kollaps. Krigsskade, underernærte, kolerapasienter, kronisk syke som ikke

har tilgang til medisinene sine – listen er lang. Der rask tilgang og god pleie sannsynligvis hadde reddet Hanadis liv i for eksempel USA, kommer hun sannsynligvis til å dø av skadene her i krigsherjede Jemen. Og skadene hennes. En liten del av meg har lyst til å vise dere et bilde, en større del vil skåne dere for det, for det er virkelig noe av det verste jeg har sett. Fra nederst på magen til over hennes lille bryst går et langt, åpent sår. Noen har forsøkt å sy magen igjen. Dessverre er det nettopp det det er – et dårlig forsøk. Når legen vasker sårene hennes ynker den lille kroppen seg. Hun gråter, men jeg biter meg merke i at gråten hennes ikke er proporsjonal med hennes store, forbrante, væskende sår. Nå har jeg lært at barn som Hanadi er de som venner seg raskes til smerte, de som tåler mest.

28 dager uten skikkelig helsehjelp. 28 dager uten skikkelige medisiner. 28 dager med smerter vi aldri kan forestille oss. Hanadi er en skikkelig fighter. Kanskje viser hun seg som et medisinsk mirakel, hun er i hvert fall på et sykehus der hun har en ørliten sjanse til å overleve.

Jeg skulle ønske jeg kunne si at Hanadi er spesielt tilfelle, at hun er en av få som har møtt slik motgang. Det kan jeg ikke. Dessverre finnes det så altfor mange som henne i Jemen. Så mange som trenger livreddende helsehjelp, men som ikke har tilgang. På grunn av et helsesystem med knekt rygg. Vi hjemme i Norge kan velge å lukke øynene for det, gjøre Jemen til nok en glemt krise. Vi kan også velge å vise solidaritet og bidra til en forandring.

DELTE GODE MINNER: Kongen fikk møte barn og familier som fortalte om gode minner fra opphold med Ferie for alle, hva de har lært om sjølivet og om ferdsel på sjøen. Kongen bidro med enkelte tips på spørsmål fra de unge som også viste gode seilerferdigheter for seilerkongen i den friske vinden.

SAMARBEIDSPARTNER: Torbjørn Johannson og hans kone Stephanie Holmstedt (i rosa jakke) var to av gjestene som møtte Kongen på Haraldsvigen. NorgesGruppen-arving og milliardær Torbjørn Johannson, overrakte nylig 25 millioner kroner til Røde Kors. I 1967 var han også innsamlingsleder for Oslo-russen som ga startbeløpet for Haraldsvigen.

OMVISNING: Haraldsvigen er ett av tre feriesteder som drives av Røde Kors og Kongen ble vist rundt av blant annet generalsekretær Bernt G. Apeland og senterleder Tommy Håbestad.

50 år etter at daværende Kronprins Harald fikk Haraldsvigen i bursdagsgave, kom han igjen på besøk. Røde Kors-senteret er oppkalt etter Kongen selv, og er et resultat av en innsamlingsaksjon i forbindelse med 30-årsdagen til daværende Kronprins Harald i 1967. – Ånden og spiriten er den samme som den gang, men ellers er det litt annerledes og større, sa Kongen smilende på spørsmål om han kjente igjen stedet etter alle disse årene.

I 1967 fremmet daværende formann i Ungdommens Røde Kors, Hans Høegh jr, drømmen om å lage en leirskole for grunnskolen som kunne integrere friske og funksjonshemmede barn og unge i et naturlig fellesskap. Det var salg av tegninger fra norske skolebarn som finansierte Haraldsvigen. Pengene som kom inn, ble gitt til daværende Kronprins Harald til hans 30-årsdag, som ga pengegaven videre til Røde Kors for å bygge leirskolen. 28. august 1967 sto leirskolen klar til å ta imot de første barna. •

FAKTA OM FOR FERIE FOR ALLE

Ferie for alle får støtte fra

- MøllerGruppen
- Caverion
- Diplom-is
- Rørkjøp
- DNB
- Utdanningsforbundet

Røde Kors jobber ut fra at alle barn skal ha like muligheter til å oppleve mestring og utvikle seg, uansett hvor de bor, hvor de kommer fra eller hvilke familier de vokser opp i. «Ferie for alle» er et ferietilbud til barnefamilier med svak økonomi.

Røde Kors ønsker å bidra til at foreldre og barn kan skape gode opplevelser sammen, og ferieopphold kan være en god arena nettopp for dette. Derfor arrangerer Røde Kors hovedsakelig familieopphold på Haraldsvigen.

Kong Harald tilbake på HARALDVIKEN

– Ånden og spiriten er den samme som sist, men ellers er det litt annerledes og større, sier Kong Harald.

Tekst: Marianne Wellén / Foto: Kenneth Pedersen/Delta ikt as

BEREDSKAPSBÅT: Kongen ble bragt til Haraldsvigen i den nye beredskapsbåten til Lillesand Røde Kors.

«Alle Røde Kors-sentrene har som formål å tilby ferie, fritidsopphold, avlastning, leirskole og feriekoloni til mennesker som trenger tilrettelagte opphold.»

Mawra vil være en synlig leder

– Alle må få velge selv

Mawra Mahmood synes hijab-debatten er tullete, elsker langrenn, og fikk være med å forme «Sana» i TV-serien Skam.

Tekst: Marianne Wellén / Foto: Olav A. Saltbones

Etter bare to år som medlem ble Mawra Mahmood (27) leder for Røde Kors Ungdom. –Tanken var ikke spontan, men det at jeg søkte som leder, var spontant, smiler Mawra. Hun følte at hun hadde fått såpass mye kompetanse og innsikt til å påta seg toppvervet.

Hvorfor velger ungdom Røde Kors?

– Det viktigste er verdiene våre. Å se de i praksis, og fordi mange vil være med på noe som har positive ringvirkninger i lokalsamfunnet der man bor, sier Mawra og understreker at Røde Kors Ungdom tilbyr noe annet enn det politiske ungdomsorganisasjoner gjør. – Ikke alle er politisk opptatt. Vi er jo upartiske og vi er veldig tydelige på at det er menneskeverdet som kommer først. Så er det vafler så klart, det tiltrekker jo alle, smiler hun. Mawra har nettopp kommet hjem fra Colombia der hun besøkte ungdomsdelegatene og sliter litt med jetlag.

– Nå er vi i full gang med å planlegge landsleiren i sommer. Røde Kors Ungdom har 15-års jubileum og På flukt markerer 20-års

jubileum. Så det blir mye feiring, forteller hun. En tur til Jordan med presidenten og besøk i fire-fem distrikter har hun også fått unnagjort den korte tiden hun har vært leder for en av landets største ungdomsorganisasjoner.

Sa opp jobben

Mawra er fra Lindeberg i Oslo der hun har vokst opp i en familie med fire eldre søsken. Etter videregående tok hun en bachelor i økonomi og administrasjon på høyskolen i Oslo og en master i Business Economics i England. Etter utdannelsen flyttet hun tilbake til Lindeberg og bor der sammen med mamma. – Mamma er mitt forbilde og inspirasjon, forteller hun.

Da hun ble leder i Røde Kors Ungdom hadde hun fast jobb som finansanalytiker i et gass-selskap. En jobb hun hadde i tre år før hun sa opp for å lede de unge frivillige i Røde Kors. – Det var vanskelig å kombinere jobben med Røde Kors, sier hun, men innrømmer at hun hadde bedre økonomi før hun takket ja til ledervervet.

TROR PÅ MANGFOLDET: Etter bare to år som medlem ble Mawra Mahmood (27 år) leder i Røde Kors Ungdom

«Vi lever i en tid da man har så mye teknologi som kan gjøre at man kommer nærmere hverandre og allikevel er så langt fra hverandre»

Hvordan er dagens ungdom?

– Dagens ungdom er veldig ambisiøse både på godt og vondt. Mange er kjempeflinke til å ha mange baller i luften, men mange lever med et stort prestasjonspress. Det igjen kan skape psykiske lidelser som fører til at mange lever isolert og er ensomme, sier hun. – Det som er interessant er at vi lever i en tid da man har så mye teknologi som kan gjøre at man kommer nærmere hverandre og allikevel er så langt fra hverandre. Dette er jo grobunnen til mye av det vi jobber med

i Røde Kors Ungdom, i tillegg til inkludering og møte med andre unge for å vokse sammen, understreker Mawra.

Alle må kunne velge selv

Mawra er nå kommet til sin kjepphest: Vi må la alle få velge det de vil, la folk være de de er. Ungdom kan fort bli satt til side fordi de de kanskje ikke har interesse av å følge de trendene som andre mener at man skal. De passer kanskje ikke inn i det normen tilsier. – For å demme opp for dette utenforskapet,

har vi sosiale møteplasser for ungdom, fortsetter hun.

– Der skaper vi en arena for å oppleve mestring individuelt, og i grupper over tid. I ulike aktiviteter kan man utforske egne interesser og hvilken ressurs man faktisk er. Man får nye erfaringer ved å være med nye folk.

Mawra er en bestemt ung dame. Spesielt når det kommer til spørsmålet om hijab og niqab. – Jeg var veldig oppgitt over den ►

Burkini-debatten som foregikk i Frankrike i fjor og tenkte at dette måtte jeg skrive en kronikk om. Men siden jeg ikke er så glad i å skrive kronikker, endte jeg opp med å lage en kortfilm sammen med organisasjonen Landsforeningen mot rasisme. Vi kalte filmen for «Meg muslim, nok om det», for å rette lyset mot at vi er helt vanlige mennesker. Filmen viser muslimske jenters individualitet og gjør det på en artig måte, forteller Mawra og legger ikke skjul på at hun synes hijab og niqab-debatten er tulle. – Det er bortkastede ressurser både til medier og til folk. Det er et personlig valg man tar, som alt annet, sier hun engasjert og tar sats for å komme med en tirade av flere argumenter. Hun tar seg i det. – Jeg tror ikke jeg skal si så mye mer om det her, sier hun.

Er SKAM-serien viktig for ungdom?

– Skam tar opp relevante temaer på en veldig solid måte. Det er en fin serie å følge med på for å få et innblikk i hvordan unge muligens har det i dag, sier Mawra som var med i en fokusgruppe før sesongen til Sana kom ut. – Vi snakket mye om hva som skulle være viktig i Sanas karakter, og hva som er viktig i dagens samfunn. Jeg ser at mye av våre diskusjoner er tatt hensyn til. At vi gjør helt vanlige ting som alle andre. Som å spise brødskeive med brunost og å spille basketball.

En typisk Røde Kors-ungdom, hvem er det?

– Det er et stort mangfold, både med tanke på alder, kjønn, interesseområde, etnisk og kulturell bakgrunn og ikke minst erfaring. Flere kommer fra andre

ungdomsorganisasjoner og sitter med mye verdifull innsikt, andre velger Røde Kors Ungdom som sin første ungdomsorganisasjon å være aktive i og utfolder seg raskt hos oss, sier hun og legger til at Røde Kors ungdom er aktive i samfunnsdebatten og engasjerte på flere steder.

Hva er din viktigste oppgave som leder?

– Jeg vil jobbe for at vi skal være mer synlige i samfunnet, slik at lokalsamfunnene i hele landet ser hva Røde Kors Ungdom kan tilby av frivillighet og engasjement, avslutter Mawra engasjert. Hun har gjort ledervervet til en fulltidsjobb. Og vel så det. •

ENGASJERT: -Jeg vil jobbe for at Røde Kors Ungdom skal være mer synlig, sier Mawra Mahmood.

MILLIONER AV MENNESKER HAR AKUTT BEHOV FOR HJELP

Kombinasjonen av tørke og konflikt er dødelig. Røde Kors har intensivert nødhjelpsarbeidet i Jemen, Sør-Sudan og Somalia som følge av den alvorlige matmangelen.

Tekst og foto: **Olav A. Saltbones**

PÅ FLUKT: Nyayiek har vært på flukt med 8 barn til landsbyen Maar i Sør-Sudan. Familiene måtte flykte fra kampene og har den siste tiden overlevd på det de finner i naturen.

Røde Kors deler ut mat, rent vann, gir helsehjelp, reparerer brønner og vaksinerer husdyr i de områdene som er hardest rammet av tørke og konflikt. Vi gir livsviktig helsehjelp til de som er rammet. Norges Røde Kors samarbeider tett med nasjonalforeningene i disse landene, og også med Røde Kors-foreningene i landene rundt Tsjadsjøen; Niger, Nigeria, Kamerun og Tsjad.

Blant de som får mat og annen nødhjelp av Røde Kors i disse landene, er mange internt fordrevne. De er på flukt fra sine egne hjem og er svært sårbare.

I Sør-Sudan sender Røde Kors kontinuerlig flydropp av mat til de hardest rammede områdene. På bakken distribueres maten av frivillige fra Sør-Sudan Røde Kors og ansatte i Den internasjonale Røde Kors-komiteen (ICRC). Fra juni til desember 2016 ga Røde Kors mat til 750.000 mennesker i Sør-Sudan.

Vær med og redd liv.
Gi din støtte!

Send SULT til 2272 (250 kr)
eller VIPPS til 2272 (valgfri sum)

Frykter dødelig sommer i Middelhavet

TAR IMOT FLYKTNINGER: En tidlig morgen i mai ankom det norske skipet Siem Pilot havnebyen Salerno sør i Italia. Rundt 50 frivillige fra Italia Røde Kors tok imot de nærmere tusen migrantene som hadde satt livet på spill for å krysse Middelhavet. Også i andre havner i Italia er det frivillige tilstede som gir helsehjelp, mat, vann, sko og sokker til flyktningene.

De siste årene har antall migranter som krysser Middelhavet steget kraftig. De aller fleste migrantene krysser Middelhavet fra Nord-Afrika og kommer til Italia.

– På tross av stort fokus i Europa på å begrense denne farlige reisen, er fortsatt mange migranter som risikerer liv og helse ved å legge ut på sjøen i livsfarlige farkoster, forteller Christine Weima Lager, regional representant for Europa i Norges Røde Kors.

I løpet av mai måned i år hadde omtrent 60.000 mennesker krysset Middelhavet til land som Hellas, Spania, Kypros og Italia. Tallene tyder på at antall migranter som krysser Middelhavet denne sommeren vil være høyere enn i fjor. •

FAGRE JØLSTER: Dei kom frå krig Aleppo til bygda Vassenden i Jølster. No gjer dei seg klar til å gå på Galdhøpiggen med arrangementet Tiltopps. På bildet er mor Esmat Msouti, far Ibrahim Din og sønene Milad Dean (gul jakke) og Adam Dean.

Splitta av krigen

FØRT SAMAN ATT I JØLSTER

Då den eine sonen blei drepen flykta to av brødrene frå krigsherja Aleppo til Noreg. To år seinare er familien samla i Jølster, og skal prøve seg på Galdhøpiggen.

Tekst og foto: Henning A. Hellebust

«Dei aktivitetane Røde Kors har tilbydd oss, er veldig positive for integreringa.»

DET STORE MÅLET: Galdhøpiggen er litt vanskeleg å gå opp, men det er verdt det.

FERIE FOR ALLE: Etter eit år i Norge let Milad Dean seg verve som frivillig ferievert på Ferie for alle

— **V**i gleder oss veldig, smiler mor Esmat Msouti. – Galdhøpiggen blir noko heilt nytt. Adam og Milad har sagt at det er litt vanskeleg å gå opp, men at det er verdt det, seier faren, Ibrahim Din.

Vi møter familien frå Aleppo ved gapahuken på Holtane i Jølster, ein naturmøteplass Blåkkokka 4H har bygd. Her er det god utsikt over bygda dei har fått busetting i. Bensinstasjonen dei bur ved, det gamle Jølster hotell, Jølstravatnet, golfbana, skianlegget. Og rundt omkring, kvite toppar med namn som Tindfjellet, Middagsfjellet, Høgeheia, Steinegga.

Saman Til topps

Nett no førebur dei seg til å delta i integreringstilbodet Til topps, som er ein organisert tur til Galdhøpiggen. Det er ingen

sjølvstøtt ting. Spesielt det at dei skal gjere det saman.

Dei er ikkje fulltallige. Broren Ahmad har andre planar og Majd bur i Sverige. Den femte broren lever ikkje lenger. Han vart arrestert då han deltok i politiske demonstrasjonar den våren i 2011. I 2014 døydde han i fengsel. I frykt for at regimet tok resten av familien for å vere motstandarar, bestemte dei seg for å flykte. Dei fire brødrene og mor kom seg etter kvart til Tyrkia. Sønene reiste vidare mot Europa. Faren vart att i Aleppo.

Brødrene brukte alt dei hadde av oppsparte pengar, tusenvis av dollar, på å betale menneskesmuglarar for plass i båt og andre transportmiddel. Ahmad til Italia, Adam og Dean til Hellas. Bilda dei tok på reisa skildrar flukt slik vi ofte fekk det framstilt i 2015. I dårlege båtår, stua saman i tronge lastebilar,

til fots gjennom Europa. Kulde. Svolt. Etter eit kort opphald på flyktingmottak i Årdal, fekk dei seg ein stad dei kunne kalle heim, i ei lita bygd på Vestlandet i Norge.

Venta to år

Her prøvde å dei å leve liva sine, medan dei håpte at foreldra kunne komme etter. – Det hadde nesten gått to år sidan eg hadde sett sønene mine då eg fekk meldinga om at eg kunne få komme til dei i Norge, seier Ibrahim.

Han prøver å forklare lykka han kjente då, men det er vanskeleg å finne ord. På grunn av stengde vegar og krigshandlingar i Aleppo, tok det si tid før han kunne dra. Men til slutt, hausten 2016 kom både han og Esmat til Jølster dei også. Endeleg var dei trygge. Endeleg var dei saman med tre av sønene att. ►

– Ei mor skal vere med borna sine, så eg vart naturlegvis svært glad då vi møttest igjen, seier Esmat.

Innan den tid hadde sønene rekt å bli svært aktive i sitt nye lokalmiljø. Berre veker før mor kom til Norge, sto Adam framfor 80 Røde Kors-tillitsvalde i Sogn og Fjordane og fortalde om flukta si, for å motivere dei til å gjere ein god innsats under TV-aksjonen. Sjølv sa han at han som flyktning tykte det var obligatorisk å bidra.

Syng på norsk

Det var ikkje planlagt at det skulle bli slik, men sønene har altså gått føre og prøvd ut fritidsaktivitetar som så foreldra hoppar på. Førde internasjonale kor – blandakoret som Frivillighet Norge brukte som illustrasjon på god integrering under sin integreringskonferanse – er ein arena. Kvar tysdag er dei som kan, med. Syng norske sanger saman med norskingar og folk frå eit utal andre land.

– Vi må lære songane på norsk, lese teksten på norsk og syngje, seier faren. Internasjonal kafé er ein anna stad dei møttest. Og no, no har dei som mål å komme seg til topps på Galdhøpiggen saman.

Sidan sønene også gjekk i fjor, skal dei vere frivillige lagleiarar for Røde Kors, medan foreldra skal prøve seg for første gong.

– Vi går tur med norsksenteret kvar veke, seier Esmat, som håpar ho er godt nok budd på turen. Foreldra har sett filmen som sønene lagde frå turen i fjor, så dei veit litt om kva dei går til.

– Dei aktivitetane Røde Kors har tilbydd oss, er veldig positive for integreringa. Vi lærer språk raskare når vi er med på dette. Når vi kjem heimatt frå Galdhøpiggen trur eg vi kjem til å trivast enno betre i Norge, vi kan dele kulturen med nordmenn, seier Esmat.

Nynorsk for arabisktalande

Sønene har introdusert dei til mange aktivitetar, men bidreg også med aktivitet for andre. Adam som er engelsklærer, er opptatt

av å lære vekk språk. Han har difor engasjert seg med å gje arabisktalande eit språktilbod i engelsk, og saman med brørne og naboar i Jølster har han jobba med nynorskopplæring for arabisktalande.

I fjor stilte Milad opp i Røde Kors sine humanitære ferietilbod «Ferie for alle». Han er også aktiv i Røde Kors distriktsråd for ungdom, som mellom anna jobbar mot ung einsemd, aktivitetane «Stopp volden» og seksualopplysingsprogrammet «Aktivt val». – Eg har lest om integrering at viss du vil bli ein del av eit samfunn, vere med dei, at andre skal like deg, må du respektere kva andre likar. Difor går vi også på tur. I byrjinga var det litt vanskeleg. No er det veldig bra. No likar vi det, seier Adam. •

«Viss du vil bli ein del av eit samfunn, må du respektere kva andre likar. Difor går vi også på tur. I byrjinga var det litt vanskeleg. No likar vi det.»

INTERNASJONAL BUFFET: Straks etter at mor Esmat Msouti vart gjenforeint med sønene sine, stilte ho opp for å selje sjølvlagd mat til inntekt for TV-aksjonen.

TV-AKSJONEN: Som hjelpekorpsarar trakk brørne Adam (med solbriller) og Ahmad Dean (bak til venstre) i uniform og samla inn pengar offer for krig i 2016. No ønskjer faren også å bli hjelpekorpsar.

Røde Kors-prisen 2017

HEDRET: I 2014 gikk Røde Kors-prisen til de frivillige ildsjelene bak aktiviteten «Når mennesker blir handelsvare». Silje Holmboe, Ingebjørg Finnbakk og Sara Rydland Nærum tok imot prisen.

Røde Kors-prisen deles ut av Norges Røde Kors som en belønning for betydelig personlig innsats i humanitært og/eller sosialt arbeid nasjonalt eller internasjonalt i samsvar med våre grunnideer.

Prisen har tidligere blitt tildelt en rekke personer eller grupper som har gjort en humanitær innsats, nasjonalt eller internasjonalt.

I 2002 ble prisen tildelt tidligere generalsekretær i FN, Kofi Annan og hans kone Nane. I 2003 ble Bjørn Egge hedret for sin innsats for å bringe kunnskap til nye generasjoner om den annen verdenskrig. I 2012 var det den frivillige innsatsen i forbindelse med terrorhandlingene 22.07.2011, både på Utøya og på regjeringskvartalet.

Siste pris som har vært delt ut var i 2015 til krigsfotograf Harald Henden, for sin dokumentasjon av humanitære katastrofer.

Prisen skal deles ut på Landsmøtet som går av stabelen helgen 6. - 8. oktober i Haugesund.

I innstillingsrådet sitter: Astrid Nøklebye Heiberg, Lasse Hamre og Ali Watti.

Send ditt forslag med begrunnelse til **Ulrikke Nedregård**, ulrikke.nedregard@redcross.no innen **1. august**.

FØRSTEHJELPS-TIPSET

Er du klar for sommer og sol?

Late stranddager, sightseeing i ukjente strøk eller opplevelser på nye steder nærmer seg for mange. Enten man ferierer hjemme eller tar turen utenlands, kan det være lurt å forberede seg før feriemoduset inntreffer for fullt. Sjekk lista og gå en tryggere, sunnere og mer behagelig sommer i møte.

1. Har solkremen gått ut på dato?
2. Er alle nødvendige resepter er gyldige? Planlegg i god tid og forny de som eventuelt ikke er det.
3. Bruker du medikamenter som gjør deg mer ømfintlig overfor sollys enn normalt? Da er det ekstra viktig å bruke en krem med god solbeskyttelse når du skal oppholde deg i sola.
4. Gå inn på www.rodekors.no/forstehjelp og lær mer om livreddende førstehjelp.
5. Er førstehjelpsutstyr tilgjengelig i bilen eller håndbagasjen din?
6. Skal du ut utenlands? Sett deg inn i hvordan du varsler ambulans, politi og brannvesen der du er. I førstehjelpsappen vår finner du nødnummeret til alle land.
7. Har du notert deg telefonnummeret til den lokale legevakten? I Norge er det nasjonale legevaktnummeret 116 117.
8. Er reiseforsikringen pakket med i kofferten? Sjekk også at den dekker perioden du skal være borte.
9. Er passet ditt gyldig pass? Ta kopi av alle nødvendige reisedokumenter og oppbevar de på et annet sted enn originaldokumentene.
10. Hvor oppbevarer du verdisakene dine når du er på reise? Vær spesielt oppmerksom på lommetyver.

TILBAKE: Anja er tilbake på stedet hvor hun så en mann falle om og få hjertestans.

Anja handlet lynraskt – og reddet en manns liv

Hun så en tilfeldig mann falle om. Heldigvis kunne Anja førstehjelp.

Tekst: **Maria Korkunc**

Foto: **Maria Pile Svåsand**

Anja Sivertsen står nøyaktig der hun stod den skjebnesvangre dagen for to år siden. Hun husker det som om det var i går:

Trøtt og sliten etter jobb er hun på vei til treningssenteret. I sidesynet ser hun en eldre mann som har falt om. Først tror hun han bare har falt på isen og må hjelpes opp, men når hun virkelig ser etter, forstår hun at hun må reagere raskt.

– Jeg tenkte at her kan det være noe alvorlig, jeg må hjelpe til. Jeg må løpe bort og se hva jeg kan bistå med, forteller Sivertsen, som fortsatt er preget av hendelsen.

De påfølgende åtte minuttene er intense. Sivertsen har fått opplæring i førstehjelp, og vet akkurat hva hun må gjøre.

– Jeg ringer 1-1-3 for første gang i mitt liv. Jeg får kontakt både visuelt og verbalt med den syke mannen, men basert på informasjonen jeg får fra mannen føler jeg det kan være fare for hjertestans. Jeg velger å løpe bort til treningssenteret mitt der jeg vet de har hjertestarter, mens han fortsatt er bevisst. Fortsatt har ingen andre kommet bort til oss for å hjelpe. Sivertsen er tilbake med hjertestarteren etter 30 sekunder.

– Jeg får fortsatt kontakt med ham når jeg er tilbake. Men etter tre sekunder får han hjertestans.

«Det er veldig sterkt å tenke på at han kanskje ikke hadde levd, hadde det ikke vært for at jeg var der akkurat da.»

Anja Sivertsen, frivillig i hjelpekorps

Får endelig hjelp

I mellomtiden har en snarrådig resepsjonist på treningssenteret skjønnet alvorlet og meldt ifra til kollegaer, som kommer Sivertsen til unnsetning.

– Jeg fikk hjelp fra himmelen. De ansatte på treningssenteret kan førstehjelp, og vi er trygge på hverandre rundt mannen.

Vi trenger ikke snakke sammen, alle vet hvilken oppgave de har å gjøre – og gjør den, forteller hun.

Teamet rekker å gi mannen to sjokk med hjertestarteren og hjerte-lungeredning før ambulansen kommer. Ambulansepersonellet gir ham et sjokk til med sin hjertestarter. Hjertet hans begynner å slå igjen.

– Dette var en far, en mann, bror, bestefar, og når jeg tenker så konkret på det, så blir det veldig sterkt at han kanskje ikke hadde levd, hadde det ikke vært for at jeg var der akkurat da.

Tør å gjøre noe

Sivertsen gjorde det vi alle håper de rundt oss skal gjøre hvis vi selv faller om på gata – man hjelper til. Ferske tall fra Røde Kors viser derimot at kun fire av ti nordmenn tør å utføre livreddende førstehjelp i livstruende situasjoner.

– Det var en fredags ettermiddag, kvart på fem. Det var biler og mennesker der, men det var bare jeg som løp bort, sier Anja, som legger til at det tok veldig lang tid før noen andre kom til.

– Min historie endte jo positivt. Han overlevde som følge av at jeg faktisk turte å gjøre noe og kunne førstehjelp. I første omgang handlet det om at jeg faktisk gikk bort til dem.

– Meld deg på førstehjelpskurs

Sivertsen har 17 år lang bakgrunn som

«Hvis jeg ikke hadde turt å gjøre noe, så tror jeg at jeg hadde hatt det tøft med meg selv etterpå»

Anja Sivertsen

frivillig for Røde Kors Hjelpekorps, men det var den helt grunnleggende førstehjelpen hun fikk bruk for.

– Jeg håper at andre skal tørre å involvere seg dersom de ser at noe skjer med en person. Ikke vente på at noen andre skal gjøre det først. Det er ikke noe farlig å gå bort for å høre hva som har skjedd. Er du i tvil om hvor alvorlig det er, ring alltid 1-1-3, der får du veiledning og hjelp for å vurdere om dette kan være alvorlig.

Oppfordringen fra Sivertsen er klokkeklar: – Alle burde ta et grunnleggende førstehjelpskurs, det vil si et 3-4 timers kurs, der man lærer hjerte- og lungeredning. Du vet ikke når du kan komme ut for en slik situasjon. Hvis jeg ikke hadde visst hva jeg skulle gjøre, hvis jeg ikke hadde turt å gjøre noe, så tror jeg at jeg hadde hatt det tøft med meg selv etterpå. Det å lære seg førstehjelp er bare å ta et initiativ og melde seg på et kurs. Det er ikke vanskeligere enn det. •

OPPFORDRER: Alle burde ta et grunnleggende førstehjelpskurs.

TØR DU REDDE ET LIV?

Mange nordmenn er redde for å gi livreddende førstehjelp av frykt for å gjøre feil. Er du en av dem?

Tekst: Arild Blomkvist / Foto: Dani Næss Hellesund

Vi må alle forvente og forberede oss på å komme i situasjoner hvor du og jeg må gi den aller første livsviktige hjelpen før ambulansen kommer. Vi må alle ta initiativ til å redde liv. Det sier president i Røde Kors Sven Mollekleiv.

Nylig gjennomførte Røde Kors en undersøkelse om nordmenns kunnskaper om førstehjelp og personlige beredskap, og det viser seg at mange er usikre og redde for å gjøre feil. Samtidig har over halvparten ikke vært på førstehjelpskurs på over tre år.

Røde Kors lanserte derfor en kampanje for å motivere befolkningen til å lære seg førstehjelp, og friske opp kunnskapene som kan redde liv. – Førstehjelp er ferskvare og vi anbefaler alle å oppdatere seg minst annethvert år. Når sekundene teller er det avgjørende å vite hva man skal gjøre for å redde barnet ditt, ektefellen, kollegaen eller mannen i gata, sier han.

Ring 1-1-3

Av de som vegrer seg for å gi hjelp, svarer hele åtte av ti at de er redde for å gjøre vondt verre, mens over halvparten er usikre på hva de skal gjøre. Mollekleiv har et godt råd til de usikre. – Den største feilen er å ikke gjøre noe, og alle kan ringe 1-1-3. Sett mobilen på høyttaler og la nødsentralen veilede deg, sier han.

Han ber det offentlige ta et grep om førstehjelpsopplæringen i befolkningen.

Vil ha førstehjelp inn i skole og arbeidsliv

– Myndighetene må sørge for at alle elever får et skikkelig førstehjelpskurs i skoleløpet og at alle som arbeider med barn og utsatte grupper har opplæring.

Mollekleiv ber også partene i arbeidslivet sørge for at flere får opplæring via jobb.

– Over åtte av ti i undersøkelsen er positive til å ta førstehjelpskurs dersom det blir obligatorisk gjennom arbeidsplassen. Førstehjelpskurs burde være like selvfølgelig som HMS og brannvern i arbeidslivet, sier Mollekleiv. •

RINGLØYPE: En forbi-passerende får opplæring i livreddende førstehjelp, da Bergen Røde Kors markerte Røde Kors-dagen på Festplassen i Bergen.

POPULÆRT: Bjarte Fossedal i Bergen Røde Kors Hjelpekorps viser fram snøscooteren og snakker blant annet om fjellveit til store og små.

Slik kan DU redde LIV

Er du nærmest den som blir akutt syk eller skadet er det du som må ta ansvar og hjelpe. Din kunnskap og innsats kan redde liv.

Hjerte-lunge-redning skal bare utføres på personer som er bevisstløse og ikke puster normalt. Du må først undersøke pasienten i inntil 10 sekunder for å kunne avgjøre dette. Når du konkluderer med at pasienten er bevisstløs og ikke puster normalt, ring 1-1-3 og begynn med hjerte-lunge-redning.

Hjerte-lunge-redning på barn fra 1 år til pubertet

- Se etter tegn til liv
- Rist forsiktig i pasienten og rop «Er du våken?»
- Gi frie luftveier:
 - løft frem/opp haken ved hjelp av 2 fingre
 - legg en hånd på pannen og bøy hodet bakover
- Puster ikke normalt?
- Rop på hjelp, ring 1-1-3 og sett mobiltelefonen på høyttaler
- Gi 5 innblåsing
- Gi 30 brystkompresjoner:
 - komprimer med 1 eller 2 hender avhengig av barnets størrelse
 - trykk ned 1/3 del av brystkassens dybde
- Trykk med en takt på 100 -120 kompresjoner pr. minutt
- Gi deretter 2 innblåsing

Fortsett med 30 brystkompresjoner og 2 innblåsing (30:2) helt til ambulansepersoneell eller annet redningspersoneell tar over.

Hjerte-lunge-redning på voksne

- Se etter tegn til liv
- Rist forsiktig i pasienten og rop «Er du våken?»
- Gi frie luftveier:
 - løft opp haken ved hjelp av 2 fingre
 - legg en hånd på pannen og bøy hodet bakover
- Sjekk om pasienten puster normalt i inntil 10 sekunder
- Puster ikke normalt? Rop etter hjelp
- Ring 1-1-3 og sett mobiltelefonen på høyttaler
- Gi 30 brystkompresjoner:
 - Trykk midt på brystet midt mellom brystvortene
- Trykk ned minst 5 cm
- Trykk med en takt på 100 kompresjoner pr. minutt
- Gi deretter 2 innblåsing

Fortsett med 30 brystkompresjoner og 2 innblåsing (30:2) helt til ambulansepersoneell eller annet redningspersoneell tar over.

1-1-0 BRANN

1-1-2 POLITI

1-1-3 AMBULANSE

LES MER OM PERSONLIG BEREDSKAP PÅ VÅRE NETTSIDER
WWW.RODEKORS.NO

Sidsel blei «asylbarn-mor»:

–Har fått eit nytt og betre liv

Sidsel stilte opp for dei einsame flyktningbarna fordi ho blei opprørt av at samfunnet svikta dei.

Tekst og foto: **Maria Pile Svåsand**

Sidsel Lundebø gløymer ikkje dei sterke opplevingane mange av dei unge asylsøkjjarane har fortalt ho. – Eg gløymer aldri augo deira, fortel ho.

Sidsel Lundebø har jobba med bistand i 15 år, men då ho starta og vere frivillig i sitt eige nærmiljø endra det livet hennar. No er ho involvert i alle migrasjonsaktivitetane i lokalforeininga utanfor Bergen, og seier ho nok har blitt ei mor for mange av dei einslege mindreårige asylsøkjjarane ho føl opp.

Når starta engasjementet ditt for einslege mindreårige asylsøkjjarar?

– Det er hjartebarnet mitt. Eg starta å engasjere meg for saka i 2013, etter å ha sett Margareth Olin sin film «De andre». Eg kjenner fleire som var med i filmen, og føl framleis opp nokre av dei. Eg er vel ei mor for fleire av dei, seier ho.

Men det var under flyktningkrisa i 2015 at engasjementet tok av. Sidan den gong har Sidsel jobba for einslege mindreårige asylsøkarar døgnet rundt.

I Røde Kors har ho vore leiar i den internasjonale kvinnekafeen, vore frivillig i norskopplæringa og ho er ganske sikker på ho kjenner alle asylsøkjjarane og flyktningane som bur eller har budd på Askøy. Men det er dei unge som kjem aleine ho jobbar aller mest med.

– Eg held framleis kontakten med dei fyrste som kom, og hjelper dei med alt frå søknadar til flytting til å ha nokon å snakke med om alle opplevingane dei sit med. Eg har vore besøksheim, verje og hybelvert for fleire.

Saman med ei av dei andre eldsjelene i Røde Kors på Askøy, Cecilie Larsen, fekk ho også menneskerettsprisen Laksovprisen i 2016.

Askøy Røde Kors var føre var då flyktningkrisa råka Noreg i 2015, og sto klare då det vart etablert eit akuttmottak i nærmiljøet. Lokalforeininga hadde allereie samla inn

pengar og førebudd seg, så då det kom 95 einsame mindreårige asylsøkjjarar natt til julaftan var dei klare til å bidra.

– Eg var der omtrent heile tida, fortel Sidsel.

Ho var med på å starta også ei Facebook-side der heile Askøysamfunnet kunne lese om kva som vart gjort og bidra sjølve.

– Det snudde den skepsisen som var til at stort sett alle var positive, seier Sidsel.

Etter at akuttmottaket på Askøy vart lagt ned, har Sidsel fortsett med å følgje dei ungdomane ho vart kjent med. Ho har hjulpet mange som skal busetjast med å finne ein stad å bu på Askøy, mange ville tilbake til den plassen dei hadde fått så god mottaking.

Kva er det som har gjort mest inntrykk på deg?

– Når eg sit og høyrer dei snakke om

opplevingane sine og gret. Eg gløymer aldri dei augo. Makteslausa ein kjenner på når alle rettar vert neglisjert, og ein ikkje kan påverke noko.

Ho legg ikkje skjul på at ho er opprørt over korleis regjeringa har handtert einslege mindreårige asylsøkjjarar, og engasjementet er tydeleg. Dette kan ho prate om lenge.

Kvifor brukar du så mykje av tida di på dette?

– Eg kjenner på eit medmenneskeleg ansvar. Når samfunnet sviktar, må enkeltmenneske stille opp. Når ein høyrer historiene til disse barna har ein ikkje noko anna val enn å hjelpe.

Har du forandra deg etter at du starta med dette arbeidet?

– Ja, heilt klart. Eg føler at eg har fått eit nytt og betre liv. Eg har drive ein bistands-

organisasjon i Kamerun i over 10 år, men dette er på eit heilt anna plan. Det er enormt gjevande, og det betyr noko. For nokre av desse menneska er me dei einaste dei har.

Kva er det som gjer deg stolt av å vere Røde Korsar?

– Det Røde kors står for – at ein skal hjelpe dei som er råka av krig og forfølgjing. Det er eg stolt av å vere ein del av. Også at Henry Dunant viste at ein enkeltperson kan gjere enormt mykje. Det inspirerar, avsluttar Sidsel. •

i

SIDSEL LUNDEBØ

Aktuell: Frivillig i Askøy Røde Kors. Har engasjert seg sterkt for enslige mindreårige asylsøkere

«Eg held framleis kontakten med dei fyrste som kom, og hjelper dei med alt frå søknadar til flytting til å ha nokon å snakke med.»

NÆRINGSLIVET TAR ANSVAR

Støtten og samarbeidet med næringslivet er svært viktig for at Røde Kors blant annet kan bidra til integreringsarbeid, delta i redningsaksjoner, arbeide for sårbare grupper blant barn og unge, besøke eldre, innsatte i fengsler og drive internasjonalt hjelpearbeid.

Å være den man savnet selv

Ifar Zamour har fått mye ut av innsatsen som mentor for en 12-åring som trengte oppfølging av en voksen.

Tekst og foto: **Therese Alne Bolin**

Som ansatt i Møller-gruppen har han fått anledning til å være med på et mentor-prosjekt hvor voksne følger opp unge og hjelper dem til å følge opp skolen og hverdagen ellers.

De to siste årene har MøllerGruppen og Røde Kors drevet et mentorprogram for ungdom, der frivillige i Røde Kors har blitt koblet sammen med ungdom mellom 13 og 19 år. Vurderingene hittil er at det er et veldig vellykket prosjekt og at det å jobbe mye med å koble riktige personer med felles interesser er viktig.

God match fungerer best

For tiden er det 42 koblinger, men noen skal snart avslutte og noen skal gå i gang. Koblingene, som de kalles, skal tilbringe fire timer i uka sammen over et år. Cafe

SETTER STOR PRIS PÅ DET:

Tilbakemeldingene så langt fra ungdommene er veldig positive. Mange setter veldig pris på å få en sånn voksen å snakke med og være sammen med, sier Julie Seip, prosjektleder for Mentorprosjektet.

Condio, som er et ressurscenter for ungdom på Majorstua, skal være utgangspunktet for møtene. Julie Seip er prosjektleder i Oslo Røde Kors og jobber blant annet med å koble de frivillige med de unge. Hun sier det brukes mye tid på å finne personer som matcher hverandre, både i type og i interesser, og at det har hatt stor betydning for at så mange koblinger har vært vellykket. I tillegg har det vært viktig å legge vekt på at dette er personer som gjør det frivillig.

«Dette er så bra og så viktig at det bør settes i gang mange flere steder.»

Ifar, mentor

– Vi legger veldig mye vekt på at det er frivillig. Hvis det ikke fungerer så kan man avslutte. Men det er svært lite frafall, sier hun. At kontrakten setter en klar periode for samværet er viktig, så må de enkelte koblingene avgjøre om de fortsatt skal ha kontakt.

Stort behov for voksenpersoner

MøllerGruppen har bidratt med økonomisk støtte, utvikling av prosjektet, rådgivning og rekruttering av mentorer. Bakgrunnen var egentlig det store frafallet i videregående skoler, som i mange år har vært høyt. Gjennom Røde Kors-aktiviteter for målgruppen «sårbar barn og unge» ble det avdekket et behov for en tettere oppfølging

BARE SAMMEN: Til å begynne med var jeg veldig usikker og lurte på hva jeg kunne bidra med. Men etterhvert så jeg jo at det betydde mye for ham bare at vi var sammen. Vi har hatt en fin tid og blitt bedre kjent, forteller Ifar Zamour om tiden som mentor for en gutt som var 12 år da de først fikk kontakt, sier Ifar Zamaour, Mentor.

av unge som står i fare for å falle fra i skolen, men som ikke kvalifiserer for oppfølging av det offentlige.

– Vi synes dette er et stort og viktig prosjekt og vi er veldig stolte av at vi kan bidra på dette området, sier Jon Ruder, kommunikasjonsrådgiver hos MøllerGruppen.

Ville bare være sammen

At bare det å være sammen var nok, skjønte Ifar først da han møtte 12 år gamle «John», som han ble koblet med. «John», som ganske snart ble 14 år, trengte da noen utenfor familien. Han var overhodet ikke kravstor, forteller Ifar.

De møtte hverandre én kveld i uka og fant på forskjellige ting som bowling, kino eller tur. – Det viste seg jo at han ofte bare ville være sammen, gjerne bare kjøre litt rundt i bilen og høre på musikk. Da koste han seg, smiler Ifar. Mange rundt «John» la merke til at han utviklet seg og vokste på å ha kontakt med Ifar. •

Nye partnere

Urbanium har i mange år betalt husleien for Nettverk etter soning. Nå har de inngått en partnerskapsavtale med Røde Kors hvor de bidrar hvor de bidrar på flere områder til Nettverk etter soning.

Oslo Bysykel samarbeider med Nettverk etter soning om å gi deltakere en lettere vei ut i arbeidslivet. I tillegg utfører Red Bike sykkelverksted, en del reparasjoner på sykler for Oslo Bysykel.

ST1 vil i tre år fremover ha en påske-kampanje på Shell-stasjoner over hele landet. Inntektene fra påskekampanjen går til Røde Kors Hjelpekorps.

DNB hovedpartneravtalen fortsetter ut 2017, med støtte til Førstehjelp-opplæring av barn og barne familier (Henry-førstehjelpsopplæring for barnehagebarn og 8. mai kampanjen) og aktiviteter for barn og unge (støtte til Oslo Røde Kors internasjonale senter og Ferie for alle) i tillegg til frie midler.

Populær frokost

Foto: Therese Alne Bolin

I forbindelse med TV-aksjonen 2016 og Røde Kors sitt arbeid for flyktninger i Norge, arrangerte TINE Melk og Røde Kors 82 vennskapsfrokoster – med 94 deltagende asylmottak (mål: 30) over hele landet lørdag 22. oktober. Asylmottak fra Alta i Nord til Mandal i Sør valgte å bli med på vennskapsfrokosten. Formålet med frokosten var at gjester og beboere kanskje finner ut at likhetene er langt flere og viktigere enn ulikhetene, samt at å dele en frokost kan være en flott måte å knytte vennskapsbånd på. Det ble sendt ut invitasjoner på 26 millioner melkekartonger, og hele det norske folk var invitert til å samles rundt et måltid for å bli bedre kjent med beboerne.

TINE stilte med alt av mat- og drikke produkter til frokostene. Det landsdekkende engasjementet resulterte i stor suksess, og flere tusen nordmenn og flyktninger spiste frokost sammen over hele landet i forkant av TV-aksjonen. Noen mottak valgte å servere tradisjonell norsk frokost, mens andre serverte internasjonal frokost fra blant andre Syria, Irak og Iran.

Vennskapsfrokost har mottatt flere internasjonale priser:

- Gull i kategorien «Best External Communication Event» at the 2017 Trophées de l'Événement (Europeisk pris)
- 2017 In2 SABRE Award in the category «Social Good» (EM I PR)
- Bronse i Retailprisen for «Best Event» og Diplom for «Beste integrerte kampanje» (Norge)
- Diplom for «External Event» i 2017 SPOT Awards (Norge)
- Diplom i Frivillighetsprisen 2016 (Norge)
- Sabre Awards 2017: Beste PR CSR I Europa, Afrika og Midtøsten

A smiling woman with dark hair, wearing a red Red Cross vest over a white shirt and dark pants, is leaning over a large white cardboard box. Next to her is a young child with curly hair, wearing a blue long-sleeved shirt and a red cap with a white Red Cross symbol. The child is also smiling and holding the brim of the cap. The background is a wooden fence. The text "TUSEN TAKK FOR AT DU ER MEDLEM I RØDE KORS" is overlaid in the upper right corner.

**TUSEN TAKK
FOR AT DU ER
MEDLEM I RØDE KORS**

Røde Kors

Mange trenger vår hjelp – derfor trenger vi din. Takk for at du bidrar!